

Joves per sempre

Morgat Morgat publica el disc 'Orgull adolescent' i el presenta dissabte a l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles

La model de les dues fotos –dos peus; un cap sostingut per darrere per dues mans d'ungles ben pintades– que il·lustren l'interior del segon disc de Morgat Morgat [<http://www.facebook.com/2morgat/>], Orgull adolescent (LAV Records [<http://www.lavrecords.com/>]), és la Carmelina de les cases barates i, segons Jordi Torrent (veu, guitarra i composició), és “una amiga meva i durant un temps va ser la meva estilista”. I hi afegeix: “Ella és l'essència de l'orgull adolescent, una forever young, una punky octogenària que té la il·lusió intacta i una manca total de complexos”. Aquest és, en definitiva, el missatge que vol transmetre Orgull adolescent, un disc en què aquest singular grup defensa que “pots fer qualsevol cosa a qualsevol edat, sense renegar-ne”; per exemple, tocar en un grup de rock: una activitat que ells van començar a fer amb 16 anys i que continuen fent ara que són pares i ciutadans exemplars, amb Trenta i pico no-sé-què, com el títol d'una de les cançons d'aquest nou disc, que presentaran aquest dissabte en un concert a l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles (21 h). No queda ni una sola entrada.

Quatre anys després del seu debut amb Salvatge manifest, produït per Miqui Puig, que també el va editar amb el seu segell LAV, Morgat Morgat publica un segon disc gravat entre el seu local d'assaig i l'estudi del tècnic i músic banyolí Panxii Badii, que ha compartit amb el grup la producció. Per gravar les bateries van tornar a visitar els Ground de Cornellà del Terri.

A més de Jordi Torrent, la formació del grup es continua completant amb Narcís Torrent (guitarra i veus), Xavi Teixidor (guitarra), Lluís Busquets (baix) i Ramon Prats (bateria) “En aquests últims quatre anys no hem tingut molta activitat pública, però sí a nivell freàtic, en el local d'assaig. Venim d'un procés de digestió de tot el que vam fer en el primer disc, per aprendre una nova manera de treballar”, expliquen. “Per les feines, la mainada i tot plegat cada vegada és més difícil que puguem coincidir tots cinc al local, i per això vam decidir que totes les sessions eren útils, independentment de si aquell dia érem un, dos o cinc. Això ens ha servit per posar una mica d'ordre: el que en el primer disc era el punt on acabaven les cançons, després d'un llarg procés que començava amb tots tocant plegats i sobreposant tres guitarres, ara s'ha convertit en el punt de partida.”

Aquest disc, dedicat “als fills dels presos polítics”, va tenir com a pròleg a les xarxes el videoclip de la cançó Aiguardent, un tema que parla metafòricament i indistintament sobre les dues maneres de fer ratafia o d'afrontar la vida i el procés d'independència (“Aiguardent o anís, aiguafort o aigualit, escollir o obeir”). El vídeo es va difondre pels volts de l'últim 1 d'octubre, amb imatges dels fets de l'anterior i altres d'aquella tardor històrica del 2017, muntades per la realitzadora Júlia Moragues. També s'ha fet un videoclip de Ruixat s'escriu sense teulat, que funciona com un making of de la gravació del disc, sota la direcció de Xavi Olmos. El vídeo de Trenta i pico no-sé-què, dirigit per Pau Carulla, es va gravar durant una actuació en directe al far del cap de Creus. La part visual d'aquest nou treball es completa amb una portada dissenyada per Anna Bosch, en què el senglar-carpa del primer disc ha estat rellevat per un cigne blanc d'ombra negra, “una referència a l'aneguet lleig, però també al cigne com a símbol d'exuberància adolescent.”

La pròxima cita en directe amb Morgat Morgat serà el 25 de novembre a la Jazz Cava de Vic.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 15-11-2018, Pàgina 47

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1502889-joves-per-sempre.html>